

Commissie van beroep van de KNSB

Beslissing in de zaak van:

██████████,
wonende te ██████████,
hierna: ██████████,
aangeklaagde,
gemachtigde: ING ██████████,

tegen

de **Koninklijke Nederlandsche Schaatsenrijders Bond**,
gevestigd te Amersfoort,
hierna: de Bond,
klager,
gemachtigde: mr. ██████████, advocaat te Utrecht.

1. Verder verloop van het geding in hoger beroep

- 1.1 Het verloop van het geding in hoger beroep tot aan de tussenbeslissing van 6 juli 2010 is in die tussenbeslissing weergegeven.
- 1.2 Bij brief van 27 juli 2010 schreef de secretaris van de Commissie aan de gemachtigde van partijen het volgende:

"Hierbij zend ik u mijn verslag van de zitting van 2 juli jl. alsmede een kopie van de ondertekende tussenbeslissing d.d. 6 juli jl.

Zoals ook is weergegeven op blz. 2 van het verslag, waren de heren ██████████ en ██████████ het erover eens dat het door het laboratorium te ██████████ gehanteerde SOP vooraf gevalideerd behoort te zijn, dat een stuk waaruit van die validatie blijkt niet in het geding gebracht is, en dat de Dopingautoriteit dat alsnog kan doen.

Zonder op enige beslissing vooruit te lopen, acht de commissie het wenselijk dat dit inderdaad gebeurt.

Concreet richt de commissie aan mr. ██████████ de volgende verzoeken, uit te voeren in samenspraak met de dopingautoriteit:

1. Allereerst dient vast te staan om welke SOP het gaat. In het dossier van de behandeling in eerste aanleg heeft de commissie een stuk aangetroffen met de titel "Standard Operating Procedure ANAL 89". De commissie vermoedt dat dit het SOP is waar het om gaat. Om elk misverstand uit te sluiten verzoekt de commissie evenwel aan de bond om het (complete) SOP in te zenden.

2. Weliswaar waren ██████████ en ██████████ het erover eens dat een SOP gevalideerd behoort te zijn, maar de commissie wenst bekend gemaakt te worden met de (complete) regelgeving die betrekking heeft op validatie van een SOP. In het bijzonder wenst de commissie te vernemen, onder vermelding van de desbetreffende artikelen (1) aan welke vereisten een dergelijke validatie moet

voldoen; (2) welke consequenties worden verbonden aan het ontbreken, of gebrekkigheid van een dergelijke validatie.

3. Ten slotte verzoekt de commissie de bond om het stuk in te zenden waaruit blijkt van validatie van het zo-even onder 1. bedoelde SOP, desgewenst vergezeld van een toelichting.

4. In verband met de vakantietijd stelt de commissie een ruime termijn, namelijk tot 31 augustus, om aan het voorgaande te voldoen, in het vertrouwen dat [REDACTED] dat, zo enigszins mogelijk, eerder zal doen.

5. Van hetgeen aan mij wordt ingezonden dient mr. [REDACTED] kopie te zenden aan [REDACTED].

Vervolgens krijgt partij [REDACTED] de gelegenheid om schriftelijk commentaar te leveren op de stukken die de bond heeft ingezonden. Het lijkt de commissie voor de hand te liggen dat dit wordt toevertrouwd aan [REDACTED]: Voorhands stelt de commissie de termijn daarvoor op vier weken na ontvangst door [REDACTED] van de zending van de bond.

Na ontvangst van het commentaar zal de commissie zich beraden op de verder te volgen procedure. Partijen zullen daaromtrent bericht van mij ontvangen."

- 1.3 Bij brief van 30 augustus 2010 schreef de gemachtigde van de Bond aan de secretaris van de Commissie:

"In de onderbavige kwestie zend ik u in viervoud, zulks naar aanleiding van uw brief aan mij d.d. 27 juli 2010, als bijlage het document waarin de door de Commissie van Beroep gestelde vragen worden beantwoord, met 11 producties.

Afschrift dezès zond ik heden gelijktijdig per post aan de adviseur van [REDACTED], de heer [REDACTED].

Afschrift dezès zond ik eveneens gelijktijdig aan de Dopingautoriteit."

Bij deze zending is niet het stuk gevoegd waarnaar de Commissie had gevraagd onder 3. van haar in 1.2 geciteerde brief van 27 juli 2010, te weten "het stuk waaruit blijkt van validatie van het zo-even onder 1. bedoelde SOP".

- 1.4 Bij e-mailbericht van 23 september 2010 schreef [REDACTED] aan de secretaris van de Commissie:

"Attached is mijn commentaar op de reactie van KNSB/Dopingautoriteit op het verzoek van de Commissie van Beroep van de KNSB.

Voor alle duidelijkheid: de raadsman van de verdediging blijft bij zijn standpunt dat de Commissie een uitspraak moet doen op basis van hetgeen op de zitting van 2 juli jl. ingebracht was. Hij accepteert m.a.w. het stuk van [REDACTED] niet. Evenmin moet mijn stuk gezien worden als een officieel stuk.

N.B. Vanwege die en andere redenen is dit stuk zodanig geschreven dat het eveneens voor buitenstaanders te volgen is.

Een papieren versie ontvangt U per aangetekende post."

- 1.5 Naar aanleiding daarvan schreef de secretaris van de Commissie bij e-mailbericht van 29 september 2010 aan de gemachtigde van [REDACTED] het volgende:

"In mijn brief van 27 juli jl heb ik u mededeling gedaan van de beslissing van de Geschillencommissie om enige vragen voor te leggen aan de bond, en partij [REDACTED] in de gelegenheid te stellen een reactie te geven op het antwoord van de bond. Daarbij is de suggestie gedaan dat partij [REDACTED] dit laatste zou toevertrouwen aan [REDACTED]."

Naar aanleiding daarvan heeft [REDACTED] namens de bond een stuk ingediend, gedateerd 30 augustus 2010. De Geschillencommissie heeft dat stuk in het procesdossier gevoegd, en zal dus bij het nemen van haar beslissing rekening houden met de inhoud ervan.

Bij e-mail van 23 september jl heeft [REDACTED] zijn commentaar meegezonden op het door mr. [REDACTED] ingediende stuk. In de mail zelf schrijft hij:

"Voor alle duidelijkheid: de raadsman van de verdediging blijft bij zijn standpunt dat de Commissie een uitspraak moet doen op basis van hetgeen op de zitting van 2 juli jl. ingebracht was. Hij accepteert m.a.w. het stuk van [REDACTED] niet. Evenmin moet mijn stuk worden gezien als een officieel stuk."

Ervan uitgaande dat [REDACTED] hiermee uw standpunt juist heeft weergegeven, herinner ik eraan dat de Geschillencommissie de gelegenheid om commentaar te leveren niet heeft geboden aan dr. [REDACTED] persoonlijk, maar aan partij [REDACTED], die de uitvoering daarvan desgewenst zou kunnen toevertrouwen aan [REDACTED]. Dit leidt mij tot de vraag aan u om mij te berichten of de Geschillencommissie het stuk van [REDACTED] moet aanmerken als ingediend door (de verdediging van) partij [REDACTED].

Zo ja, dan zal de commissie het stuk van [REDACTED] in het procesdossier voegen, en bij het nemen van haar beslissing rekening houden met de inhoud ervan.

Zo nee, dan zal de commissie het stuk van [REDACTED] terzijde leggen, en daarmee dus géén rekening mee houden bij het nemen van haar beslissing.

Ik verneem graag op de kortst mogelijk termijn van u."

- 1.6 Na verder e-mailverkeer, waaraan ook werd deelgenomen door de gemachtigde van de Bond en door [REDACTED], schreef de secretaris van de Commissie bij e-mailbericht van 7 oktober 2010 aan de gemachtigde van [REDACTED]

"Uw onderstaande e-mailbericht geeft geen (duidelijk) antwoord op de vraag in mijn mail van 27 september jl.

De reactie die [REDACTED] op 1 oktober zond is niet toereikend, aan de commissie is geen volmacht overgelegd waarin [REDACTED] als (mede-)gemachtigde aanstelt.

De commissie stelt u nu voor de laatste maal in de gelegenheid om te berichten of de commissie het stuk van [REDACTED] d.d. 23 september moet aanmerken als ingediend door (de verdediging van) [REDACTED].

Uw antwoord dient uiterlijk op maandag 11 oktober 12.00 uur in mijn bezit te zijn.

Indien ik op dat tijdstip geen reactie heb ontvangen, en in het geval uw antwoord niet ondubbelzinnig bevestigend luidt, zal de commissie het stuk van dr. [REDACTED] terzijde leggen, en daarmee dus geen rekening houden bij het nemen van haar beslissing."

- 1.7 De gemachtigde van [REDACTED] antwoordde op diezelfde dag:

"De voorzitter heeft [REDACTED] naar een vrijblijvende reactie / toelichting gevraagd in de zitting van 2 juli 2010

Hieraan heeft [REDACTED] uit beleefdheid en respect voor de voorzitter voldaan.

de

Voorzitter van de commissie heeft op de zitting 2 juli 2010 GEEN

reactie / nadere toelichting gevraagd aan [REDACTED]

deze

Zal ik en mijn client Niet accepteren."

- 1.8 Bij e-mailbericht van 10 oktober 2010 schreef [REDACTED] aan de secretaris van de Commissie onder meer het volgende:

"Uiteraard heb ik een machtiging, anders had ik toch geen stuk ingestuurd?"

- 1.9 Bij e-mailbericht van 12 oktober 2010 schreef de secretaris van de Commissie aan de gemachtigde van partijen:

"Aan de heer [REDACTED] bevestig ik de ontvangst van zijn mail van 7 oktober 10.13 uur, waarmee hij de mijne van 7 oktober 9.17 uur beantwoordde.

De procesfase die ingeluid is met mijn brief van 27 juli is daarmee tot een einde gekomen.

De commissie zal zich nu zetten aan de totstandbrenging van haar beslissing.

Naar verwachting zal daarmee een beduidend aantal weken gemoeid zijn."

2. Het door [REDACTED] ingediende stuk

- 2.1 In het e-mailbericht van de gemachtigde van [REDACTED] van 7 oktober 2010 (geciteerd in 1.7) valt niet te lezen dat het de wens van (de gemachtigde van) [REDACTED] is dat de Commissie het door [REDACTED] ingediende stuk aanmerkt als ingediend door (de verdediging van) [REDACTED]

- 2.2 [REDACTED] zelf heeft nog bericht dat hij een machtiging heeft (zie 1.8). Het e-mailbericht van de gemachtigde van [REDACTED] van 7 oktober 2010 (zie 1.7) wijst echter veeleer in de richting dat de verdediging zich op het standpunt stelt dat [REDACTED] zijn stuk op persoonlijke titel heeft ingediend. Nu [REDACTED] zijn stelling dat hij een machtiging heeft niet staft met overlegging van een schriftelijke machtiging (wat [REDACTED] bij de aanvang van de appelprocedure desgevraagd wel heeft gedaan), is niet aannemelijk gemaakt dat [REDACTED] inderdaad een machtiging heeft.

- 2.3 Bij deze stand van zaken zal de Commissie doen wat zij heeft aangekondigd te zullen doen (zie 1.5): de Commissie zal het stuk van [REDACTED] terzijde leggen, en daarmee dus geen rekening houden bij het nemen van haar beslissing.

3. Het door de gemachtigde van de Bond overgelegde stuk

De gemachtigde van [REDACTED] heeft nog bericht (zie 1.7) dat hij en [REDACTED] het door de gemachtigde van de Bond overgelegde stuk niet accepteren. De Commissie accepteert dat stuk wel. Het stuk is ingediend ter voldoening aan de beslissing van de Commissie, neergelegd in de brief van 27 juli 2010 (zie 1.2). Met die beslissing is toepassing gegeven aan artikel 14 van het Reglement op de bondsrechtspraak, waarin is bepaald dat de procesgang "voor het overige" wordt bepaald door de Tuchtcommissie. Dat artikel 14 is blijkens artikel 16 van overeenkomstige toepassing op de procesgang in hoger beroep. Er volgt uit dat de Commissie de bevoegdheid heeft om na de mondelinge behandeling nadere vragen en verzoeken aan partijen voor te leggen.

4. De grieven van [REDACTED] tegen de beslissing van de Tuchtcommissie

- 4.1 [REDACTED] heeft een aantal grieven aangevoerd tegen de beslissing van de Tuchtcommissie. In een daarvan wordt betoogd dat het laboratorium in [REDACTED] een ondeugdelijke onderzoeksmethode heeft gehanteerd. Ter toelichting op deze grief is in het beroepschrift verwezen naar bijlage 3 bij dat beroepschrift, een door [REDACTED] opgesteld stuk. [REDACTED] betoogt daar:

"Zoals inmiddels overduidelijk is, houdt het laboratorium te [REDACTED] er een eigen werkwijze op na. Dat kan, maar dan dient volgens artikel 5.4.4.2.2 van de ISL de specificiteit van de methode gevalideerd te zijn (punt 3.7):

"The ability of the assay to detect only the substance of interest shall be determined and documented. The assay shall be able to discriminate between compounds of closely related structures."

Ter verduidelijking: specificiteit is een prestatiekenmerk dat impliceert dat geen enkel ander stofje (dan nandrolon) een 'positief' mag geven (voor nandrolon).

Uit een recent artikel (U. Flenker en W. Schanzer (2010). Comment on "Validation of specificity in doping control: problems and prospects". Accreditation and Quality Assurance, 15: 53-55):

"During the development process, all methods for specific analytes will be systematically validated by an independent separation-detection combination. Typically GC-MS results are scrutinized by LC-MS-MS and vice versa. Nota bene, these and other practices are constituents of internal documents known also to [REDACTED] as Standard Operating Procedures (SOPs) and not of scientific publications. It is the SOPs which are subject to external validation (ISO, WADA, ...), not the scientific articles that the respective test procedures base upon." (Cursief van deze auteur.)

Uit niets maar dan ook werkelijk niets in de standard operating procedure (SOP) blijkt dat een poging is ondernomen om te verzekeren dat de methode enkel een 'positief' oplevert voor nandrolon. Daarmee is wederom een ernstige schending van de ISL geconstateerd.

Het aantonen van specificiteit is in dit geval beslist geen sinecure, want de drie (3) in de SOP vastgelegde ionen zijn allesbehalve intelligent gekozen. De Dopingautoriteit betoogt dat er "algemene wetenschappelijke consensus" over bepaalde experimentele keuzes zou bestaan, maar dat is uiteraard de slager die zijn eigen vlees keurt. Er is overtuigende documentatie in de (onafhankelijke) wetenschappelijke literatuur die het tegendeel aantoonst.

Een leek kan vaststellen dat de betreffende SOP een kookrecept is dat volstrekt automatisch uitgevoerd dient te worden. Niets in dit stuk wijst er op dat het recept zelf in orde is. Nergens valt te lezen dat er tijdens de ontwikkeling van de test met andere stoffen rekening gehouden is. Dit onderscheid dient vóóraf ingebouwd te worden met o.a. een geschikte keuze van diagnostische ionen. Tijdens de uitvoering in de praktijk kan immers geen verschil gemaakt worden tussen een 'correct' positief en een 'fout' positief."

- 4.2 Op de zitting van de Commissie van 2 juli 2010 is dit betoog van ██████ besproken. Het verslag van die zitting vermeldt daaromtrent:

"Op basis van de vraag of het ISL voorschrijft/toestaat dat van tevoren 3 ionen worden gekozen antwoordt ██████ dat het ISL dit inderdaad toestaat. Hij voegt eraan toe dat het desbetreffende SOP van het laboratorium in ██████ een ondeugdelijke methode kiest, en verwijst onder meer naar een wetenschappelijke publicatie van Rokus de Zeeuw. Dat wordt mede veroorzaakt doordat de 3 ionen van dezelfde molecuul worden "getrokken"; 2 en 3 zijn dus per definitie hetzelfde als ion nummer 1 en voegen niets toe.

█████ vervolgt dat een SOP slechts gehanteerd mag worden als het vooraf gevalideerd is. Hij stelt dat het desbetreffende SOP van het laboratorium in ██████ niet gevalideerd is, en ook niet gevalideerd zou kunnen/mogen worden omdat het ondeugdelijk is.

█████ van de Doping Autoriteit verklaart dat een validatie inderdaad vereist is en dat zover hij weet die validatie er ook is. Hij is niet in het geding gebracht; dat zou alsnog kunnen. Het rapport van ██████ is op dit punt overigens niet duidelijk.

█████ zegt: specificiteit is noodzakelijk en moet gedocumenteerd zijn. De Doping Autoriteit moet maar bewijzen dat die validatie plaats heeft gevonden.

Op een vraag vanuit de Commissie antwoordt ██████ van de Doping Autoriteit dat niet valt uit te sluiten dat met de drie geselecteerde ionen ook andere stoffen dan Nandrolon kunnen worden aangetoond. Het zou kunnen zijn dat het laboratorium kan aantonen dat ook een andere stof aanwezig is. Er is getest maar nadere gegevens zijn niet in het geding gebracht.

Volgens ██████ gaat het hier om zeer ingewikkelde methodes en was bijvoorbeeld de test van Landis ook niet gevalideerd."

- 4.3 Dit onderdeel van het debat ter zitting heeft de Commissie aanleiding gegeven nader onderzoek in te stellen naar de validatie van het in ██████ gehanteerde SOP (zie 1.2). De Commissie verzocht de Bond daarbij onder meer "het stuk in te zenden waaruit blijkt van validatie van het zo-even onder 1. bedoelde SOP, desgewenst vergezeld van een toelichting.". Zoals eerder vermeld heeft de Bond aan dit verzoek niet voldaan.

5. Beoordeling van het hoger beroep

- 5.1 De Commissie zal eerst de vraag behandelen of, en zo ja welke consequenties verbonden moeten worden aan de weigering van de Bond om het stuk in te zenden waaruit blijkt van validatie van het in ██████ gehanteerde SOP.
- 5.2 De Commissie merkt in dit verband op dat een vertegenwoordiger van de Dopingautoriteit tijdens de zitting van 2 juli 2010 heeft meegedeeld dat het stuk waaruit validatie blijkt alsnog in het geding gebracht zou kunnen worden (zie 4.2), waarop de Commissie bij brief van 27 juli 2010 heeft geschreven het wenselijk te achten dat dit inderdaad gebeurt (zie 1.2). De Commissie zal dit aspect echter niet laten meewegen bij haar beantwoording van de in 5.1 omschreven vraag. De Commissie zal zich beperken tot beoordeling van de motivering die de Bond voor zijn weigering heeft gegeven.
- 5.3 De Bond heeft opgemerkt dat de regels validatie van een detectiemethode verplicht stellen, niet validatie van een SOP. Uit paragraaf 5 van zijn reactie blijkt evenwel dat de Bond het verzoek van de Commissie (dan ook) heeft opgevat als een verzoek tot inzending van het stuk waaruit blijkt van validatie van de in ██████ gehanteerde detectiemethode. De weigering van de Bond berust dus niet op misverstand omtrent de inhoud van het verzoek van de Commissie.
- 5.4 De weigering van de Bond berust op een redenering die uit de volgende stappen bestaat:
- (i) uitgangspunt is dat ingevolge artikel 12.2 van het Dopingreglement het laboratorium te ██████ wordt verondersteld de analyse van het monster van ██████ te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de ISL; het is aan ██████ om het tegendeel te bewijzen.
 - (ii) nu ██████ geen afwijking van de ISL heeft aangetoond, is geen sprake van omkering van de bewijslast (de Commissie begrijpt: geen sprake van omkering als voorzien in artikel 12.3, voor het geval de sporter erin geslaagd is de in artikel 12.2 vervatte veronderstelling te weerleggen).
 - (iii) uit (ii) volgt dat:
 - a. het laboratorium, de Dopingautoriteit noch de Bond hoeven aan te tonen dat de in artikel 5.4.4.2.2 bedoelde validatie heeft plaatsgehad;
 - b. het laboratorium evenmin documentatie hoeft te overleggen teneinde aan te tonen dat het inderdaad de vereiste validatie heeft uitgevoerd;
 - c. ██████' positieve controleresultaat gehandhaafd blijft.
- 5.5 De stappen (i) en (ii) van deze redenering zijn juist. Stap (iii), aanhef en a, is in zoverre juist dat het Dopingreglement geen bepaling bevat die op de Bond (en/of de Dopingautoriteit en/of het laboratorium) de bewijslast legt om aan te tonen dat de voorgeschreven validatie heeft plaatsgehad. Stap (iii), aanhef en b, is evenwel onjuist.

Deze stap miskent dat de verplichting om de bedoelde documentatie over te leggen zou kunnen voortvloeien uit een andere rechtsregel dan de in artikel 12.3 van het Dopingreglement vervatte omkering van de bewijslast. En dat is inderdaad het geval, zoals de Commissie zal adstrueren aan de hand van de beslissing van het CAS van 10 juni 2010 in de zaken 2009/A/1752 (Devyatovskiy) en 2009/A/1753 (Tsikhan). De Commissie merkt daarbij op dat deze beslissing door de Bond is overgelegd, en dus bekend was bij de Bond voordat deze het besluit nam om de gevraagde validatie niet over te leggen.

5.6 Uit die beslissing van het CAS citeert de Commissie allereerst, uit de Conclusion:

"6.10 Doping is an offence which requires the application of strict rules. If an athlete is to be sanctioned solely on the basis of the provable presence of a prohibited substance in his body, it is his or her fundamental right to know that the Respondent, as the Testing Authority, including the WADA-accredited laboratory working with it, has strictly observed the mandatory safeguards.

6.11 Strict application of the rules is the quid pro quo for the imposition of a regime of strict liability for doping offences. This fundamental rule which has formed the anchor for CAS rulings for more than two decades of anti-doping arbitrations was laid down eloquently in USA Shooting & Q./International Shooting Union in 1995:

"The fight against doping is arduous, and it may require strict rules. But the rule-makers and the rule-apppliers must begin by being strict with themselves"

5.7 Tot de "mandatory safeguards" als bedoeld in de zojuist geciteerde overweging 6.10 van het CAS, behoort de eis dat een detectiemethode gevalideerd is (artikel 5.4.4.2 ISL). Voor een "threshold substance" als nandrolon is in artikel 5.4.4.2.2 nader bepaald:

"Confirmation methods for Threshold Substances shall be validated. Factors to be investigated to demonstrate that a method is Fit-for-purpose include but are not limited to:

- Specificity. The ability of the assay to detect only the substance of interest shall be determined and documented. The assay shall be able to discriminate between compounds of closely related structures;*
- (...)"*

5.8 Uit 5.6 en 5.7 volgt dat [REDACTED] het fundamentele recht heeft "to know" dat in zijn zaak (specifiek) de door het laboratorium te [REDACTED] gehanteerde detectiemethode gevalideerd is door middel van een onderzoek dat aantoonst dat die methode voldoet aan (onder meer) het vereiste van specificiteit.

5.9 De stelling dat dat fundamentele recht geëerbiedigd is, wordt uiteraard niet toereikend gemotiveerd door het gegeven dat krachtens het Dopingreglement wordt verondersteld dat een WADA-geaccrediteerd laboratorium (zoals dat te [REDACTED]) de ISL heeft nageleefd. Immers, indien die motivering toereikend zou worden geacht, dan zou in een individuele dopingzaak geen enkele betekenis toekomen aan de principiële geformuleerde overwegingen van het CAS die in 5.6 zijn geciteerd.

- 5.10 De overwegingen 5.6-5.9 leiden tot de (tussen-)conclusie dat ██████ in beginsel recht had op overlegging door de Bond van het stuk waaruit blijkt dat en hoe de door het laboratorium te ██████ gehanteerde detectiemethode gevalideerd is.
- 5.11 De Commissie heeft in 5.10 het voorbehoud “in beginsel” opgenomen, omdat zij enig begrip kan opbrengen voor de beduchtheid voor ongerichte fishing expeditions. In de onderhavige zaak heeft de verdediging echter voldoende duidelijk gemaakt (zie 4.1-4.2) om welke reden zij overlegging wenst van (geen ander document dan) het stuk waaruit blijkt van validatie van de gehanteerde detectiemethode. Op grond van die toelichting oordeelt de Commissie dat dat stuk cruciaal is voor de verdediging. Daarnaast acht de Commissie aannemelijk dat dat stuk uitsluitend beschikbaar is bij het laboratorium te ██████.
- 5.12 In een dergelijk geval, dat wil zeggen indien de sporter documentatie opvraagt die uitsluitend beschikbaar is bij het laboratorium, en essentieel is voor zijn verdediging, dient deze hem te worden verstrekt, omdat weigering ervan hem zou benadelen bij het vervullen van de op hem rustende bewijslast. Deze rechtsregel ligt besloten in par. 5.162 van de eerder genoemde beslissing van het CAS, die als volgt luidt:

"In consequence of the Laboratory's refusal, the Panel holds that it cannot place the Appellants at a procedural disadvantage in bearing their burden of proof, where the evidence requested is critical to their defence and the laboratory remains in exclusive control of its disclosure."

- 5.13 Dienovereenkomstig acht de Commissie het onaanvaardbaar dat de Bond in de onderhavige zaak heeft geweigerd het gevraagde stuk over te leggen. Aldus handelend heeft de Bond in hoger beroep een fundamenteel recht van de verdediging gefrustreerd. In het tuchtprocesrecht dient daaraan dezelfde consequentie verbonden te worden als in het strafprocesrecht (zie HR 5 december 1989, NJ 1990, 719), wat ertoe leidt dat de in eerste aanleg gegeven beslissing wordt vernietigd, en de Bond alsnog niet-ontvankelijk wordt verklaard in zijn aanklacht.
- 5.14 In zijn beroepschrift heeft ██████ verzocht de Bond te veroordelen in de kosten. Artikel 19.4 van het Dopingreglement geeft de Commissie de bevoegdheid dat verzoek in te willigen. De Commissie ziet aanleiding dat te doen. De Commissie stelt ██████ in de gelegenheid opgave te doen (met de woorden van artikel 19.4:) van de kosten die hij in het kader van zijn verdediging in de onderhavige dopingzaak heeft gemaakt, en om deze opgave te staven met bewijsstukken. De Bond zal daarna in de gelegenheid worden gesteld daarop te reageren. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

6. Beslissing

De Commissie:

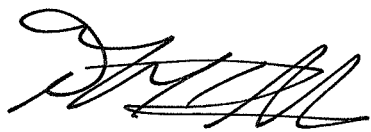
- vernietigt de beslissing van de Tuchtcommissie van 12 maart 2010,
- verklaart de Bond niet-ontvankelijk in de aanklacht,
- stelt ██████ in de gelegenheid aan de secretaris van de Commissie opgave te doen van de kosten die hij in het kader van zijn verdediging in de onderhavige dopingzaak heeft gemaakt, en deze opgave te staven met bewijsstukken,
- houdt de beslissing omtrent de omvang van de te vergoeden kosten aan.

Deze beslissing is gegeven op 26 november 2010 door mr. C.J.J. van Maanen, voorzitter, en mrs. B.Th. Moerkoert en A.G.J. van Wassenaer van Catwijck, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.J. de Jong Schouwenburg, secretaris.

w.g. Van Maanen

w.g. De Jong Schouwenburg

De secretaris verklaart dat dit afschrift overeenstemt met het origineel.

P. De Jong Schouwenburg